LYCOPHRON

ALEXANDRA

WITH RESTART

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

2.0

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

PRINT
2-SIDED:
1 to **18**

Notes

Notes

ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτος εἰς χέρας
ἡ πατρομήτωρ τὸν δνόφωι τεθραμμένον
βάληι νεογνὸν σκύμνον. ἧι μόνηι ζυγὸν
δούλειον ἀμφήρεισαν Ἀκταίων λύκοι,
τῆς ἁρπαγείσης ἀντίποινα θυιάδος.
ὧν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος
κόρσην σκεπάζει ῥῦμα φοινίου δορός.
τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος ἄψαυστος δόμων
σφραγὶς δοκεύει, θάμβος ἐγχώροις μέγα.
ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμκακα στήσει δρόμον
τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις Λαπερσίοις.
οὓς μήποτ', ὦ Ζεῦ σώτερ, εἰς πάτραν ἐμὴν
στείλαις ἀρωγοὺς τῆι δισαρπάγωι κρεκί.
μηδὲ πτερωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας,
πρύμνης ἀπ' ἄκρας γυμνὸν αἰψηρὸν πόδα
εἰς Βεβρύχων ῥίψειαν ἐκβατηρίαν.
μηδ' οἱ λεόντων τῶνδε καρτερώτεροι,
ἀλκὴν ἄμικτον τοὺς Ἄρης ἐφίλατο,
καὶ δι' Ἐνυώ, καὶ Τριγέννητος θεὰ
Βοαρμία Λογγάτις Ὁμολωὶς Βία.
οὐκ ἂν τὰ χειρώνακτες ἐργάται διπλοί,
Δρύμας τε καὶ Πρόφαντος, ὁ Κρώμνης ἄναξ,
ἐλατύπησαν κοιράνωι φευδωμότηι,
ἕν ἦμαρ ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις,
στέξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν,
καίπερ πρὸ πύργων τὸν Καναστραῖον μέγαν
ἐγχώριον γίγαντα δυσμενῶν μοχλὸν
ἔχοντα, καὶ τὸν πρῶτον εὐστόχωι βολῆι
μαμμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα.
οὗ δή ποτ' αἴθων πρῶτα καινίσει δόρυ
κίρκος θρασὺς πήδημα λαιψηρὸν δικών,
Γραικῶν ἄριστος, ὧι πάλαι τεύχει τάφους
ἀκτὴ Δολόγκων εὐτρεπὴς κεκμηκότι,
Μαζουσία προὔχουσα χερσαίου κέρως.
ἀλλ' ἔστι γάρ τις, ἔστι καὶ παρ' ἐλπίδα
ἡμῖν ἀρωγὸς πρευμενὴς ὁ Δρύμνιος
δαίμων Προμανθεὺς Αἴθοψ Γυράψιος,
ὅς, τὸν πλανήτην Ὀρθάνην ὅταν δόμοις
σίνιν καταρρακτῆσρα δέξωνται πικρὸν
οἱ δεινὰ κἀπόθεστα πείσεσθαι ποτε
μέλλοντες, ἕν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίοις
λοιβαῖσι μειλίσσωσιν ἀστεργὴ Κράγον,
θήσει βαρὺν κολωιὸν ἐν λέσχαις μέσον.
καὶ πρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλους ὀδὰξ
βρύξουσι κηκασμοῖσιν ὠκριωμένοι,
αὖθις δ' ἐναιχμάσουσιν αὐτανέψιοι,
ἀνεψιαῖς ὄρνισι χραισμῆσαι γάμους
βιαιοκλῶπας ἁρπαγάς τε συγγόνων
χρῄζοντες, ἀλφῆς τῆς ἀεδνώτου δίκην.
ἢ πολλὰ δὴ βέλεμνα Κνηχιὼν πόρος

LYCOPHRON ALEXANDRA

WITH RESTART

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek (iii BCE)
copy text: Niccolo Giannotta (1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς,
ἀρχῆς ἀπ' ἄκρας· ἢν δὲ μηκυνθῆι λόγος,
σύγγνωθι δέσποτ'· οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
ἔλυσε χρησμῶν, ὡς πρίν, αἰόλον στόμα·
ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοήν,
δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,
Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.
τῶν ἅσσα θυμῶι καὶ διὰ μνήμης ἔχω.
κλύοις ἄν, ὦναξ, κἀναπεμπάζων φρενὶ
πυκνῆι, διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων
οἴμας τολίσσων, ἧιπερ εὐμαθὴς τρίβος
ὀρθῆι κελεύθωι τὰν σκότωι ποδηγετεῖ.
ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας,
ἄνειμι λοξῶν εἰς διεξόδους ἐπῶν.
πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς.
Ἠὼς μὲν αἰπὺν ἄρτι Φηγίου πάγον
κραιπνοῖς ὑπερποτάτο Πηγάσοο πτεροῖς,
Τιθωνὸν ἐν κοίταισι τῆς Κέρνης πέλας
λιποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.
οἱ δ' οὖσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος
ναῦται λίαζον κἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν
ὑσπλήγγας. αἱ δὲ παρθενοκτόνον Θέτιν
ἰουλόπεζοι θεῖνον εὐῶπες σπάθαις
πελαργοχρῶτες, αἱ Θαλακραῖαι κόραι.
ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πτίλα,
ἄφλαστα, καὶ φώσσωνας ὠργοιωμένους
ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς.
ἡ δ' ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα,
Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων,
τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων·
Αἰαῖ, τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,
καὶ πρόσθε μὲν πεύκαισιν οὐλαμηφόροις
τριεσπέροο λέοντος, ὅν ποτε γνάθοις
Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων.
ἔμπνους δὲ δαιτρὸς ἡπάτων φλοιδούμενος.
τινθῶι λέβητος, ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάραις,
σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδωι,
ὁ τεκνοραίστης, λυμεὼν ἐμῆς πάτρας.
ὁ δευτέραν τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρεῖ
τύψας ἀτράκτωι στέρνον, ἔν τ' αὐλῶι μέσωι
πατρὸς παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,
Κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενοῦς
ἵππων ταρακτῆς ἔστιν Ἰσχένου τάφος.
ὁ τὴν θαλάσσης Αὐσονίτιδος μυχοὺς
στενοὺς ὀπιπεύουσαν ἀγρίαν κύνα
κτανὼν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην.
ταυροσφάγον λέαιναν, ἣν αὖθις πατὴρ
σάρκας καταίθων λοφνίσιν δωμήσατο,
Λέπτονιν οὐ τρέμουσαν οὐδαίαν θεόν·
ἐξηνάριξεν ὅν ποτ' ἀξίφωι δόλωι
Κυχρεῖος ἄντρων Βωκάρου τε ναμάτων,
οὑμὸς ξύναιμος, ὡς ὀγαστρίου φονεὺς
πώλου, νόθον φίτυμα, συγγενῶν βλάβη.
τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν αἰχμητηρίαν
χέαντος, ὃν χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ
χαλκῶι τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχηι,
μίαν πρὸς Ἅιδην καὶ φθιτοὺς πεπαμένον
κέλευθον, ἣν γωρυτὸς ἔκρυψε Σκύθης,
ἦμος καταίθων θύσθλα Κωμύρωι λέων
σφῶι πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτάς,
σκύμνον παρ' ἀγκάλαισιν ἀείτα βράσας,
οὐ γάρ τι πείσει φῖτυν, ὡς ὁ Λήμνιος
πρηστὴρ Ἐννοῦς, οὔποτ' εἰς φύζαν τραπείς,
ταῦρος βαρύφρων δυσμενεστάτου ξένων
ἔτυψε δώρωι σπλάγχνον, ἀρνεύσας λυγρὸν
πήδημα πρὸς κνώδοντος αὐτουργοὺς σφαγάς.
ἐλᾶι δὲ πάτρας τῆλε Τραμβήλου κάσιν.
ὃν ἡ ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχεύεται,
δοθεῖσα πρωταίχμεια τῶι πυργοσκάφωι.
ἦν δή ποτ', ἐν ῥήτραισι δγμοτῶν σταθείς,
γλαυκῶι κελαινὸν δόρπον ὤτρυνεν κυνὶ
στεῖλαι τριπλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας βάβαξ,
τῶι πᾶσαν ἄλμηι πηλοποιοῦντι χθόνα,
ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων,
λάβρωι σαλεύων πᾶν τρικυμίαι πέδον.
ὁ δ' ἀντὶ πιποῦς σκορπίον λαιμῶι σπάσας.
Φόρκωι κακῆς ὠδῖνος ἔκλαυσεν βάρος,
χρήιζων πυθέσθαι πημάτων ξυμβουλίαν.
ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρότης μολὼν.
χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐγγόνων δρυὸς
λυκαινομόρφων Νυκτίμου κρεανόμων,
τῶν πρόσθε μήνης φηγίνων πύρνων ὀχὴν
σπληδῶι κατ' ἄκρον χεῖμα θαλψάντων πυρός,
χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει
βῶλον, δικέλληι πᾶν μεταλλεύων γνύθος.
οὗ φῖτυν ἠνάριξεν Οἰταῖος στόνυξ,
βουβῶνος ἐν τόρμαισι θρυλίξας δέμας.
ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῶι μαθὼν ἔπος,
ὡς πολλὰ χείλευς καὶ δεπαστραίων ποτῶν
μέσωι κυλίνδει μοῖρα παμμήστωρ βροτῶν.
ὁ δ' αὐτὸς ἀργῶι πᾶς φαληριῶν λύθρωι
στόρθυγξ, δεδουπὼς τὸν κτανόντ' ἠμύνατο,
πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχηστοῦ σφυρόν.
τρίτος δὲ τοῦ μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας
κέλωρ γίγαντος ὅπλα, τοῦ ποτ' εἰς λέχος
λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία πόρις
ἡ ζῶσ' ἐς Ἅιδην ἵξεται καταιβάτις.
θρήνοισιν ἐκτακεῖσα, Μουνίτου τοκάς·
ὃν δή ποτ' ἀγρώσσοντα Κρηστώνης ἔχις
κτενεῖ, πατάξας πτέρναν ἀγρίωι βέλει.

Lycophron Alexandra

τύμβος δὲ γείτων ὄρτυγος πετρουμένης
τρέμων φυλάξει ῥόχθον Αἰγαίας ἁλός.
τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεόν,
λυπρὸς παρ' Ἅιδην δεννάσει κακορροθῶν,
ἥ μιν παλεύσει δυσλύτοις οἴστρου βρόχοις,
ἔρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' Ἐρινύων
πικρὰν ἀποψήλασα κηρουλκὸν πάγην.
  ἅπασα δ' ἄλγη δέξεται κωκυμάτων,
ὅσην Ἄραιθος ἐντὸς ἠδὲ δύσβατοι
Λειβήθριαι σφίγγουσι Δωτίου πύλαι,
οἷς οὐμὸς ἔσται κἀχερουσίαν πάρα
ῥηγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.
πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται
βρωθεὶς πολυστοίχοισι καμπέων γνάθοις
νήριθμος ἑσμός· οἱ δ' ἐπὶ ξένης ξένοι,
παῶν ἔρημοι δεξιώσονται τάφους.
  τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος Βισαλτία,
Ἀψυνθίων ἄγχουρος ἠδὲ Βιστόνων,
κουροτρύφον πάγουρον Ἠδωνῶν πέλας
κρύωει, πρὶν ἢ Τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας,
τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγημένον βροτῶν,
ὅμηρον ὅς μιν θῆκε τετρήνας λύχνους,
ὅτ' εἰς νόθον τρήρωνος ηὐνάσθη λέχος.
✦ τρισσοὺς δὲ ταρχύσουσι Κερκάφου νάπαι
Ἄλεντος οὐκ ἄπωθε καύηκας ποτῶν.
L2[O] τὸν μέν, Μολοσσοῦ Κυπέως Κοίτου κύκνον,
𝔸 συὸς παραπλαγχθέντα θηλείας τόκων,
ὅτ' εἰς ὀλύνθων δῆριν ἑλκύσας σοφὴν
τὸν ἀνθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων
σφαλεὶς ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον.
τὸν δ' αὖ τέταρτον ἐγγόνων Ἐρεχθέως,
Αἴθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς.
τρίτον δέ, τοῦ μόσσυνας Ἐκτήνων ποτὲ
στερρᾶι δικέλληι βουσκαφήσαντος γόνον,
ὃν Γογγυλάτης εἷλε Βουλαῖος Μυλεύς,
ἀγηλάτωι μάστιγι συνθραύσας κάρα,
ἦμος ξυναίμους πατρὸς αἱ Νυκτὸς κόραι
πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον ὥπλισαν μόρον.
  δοιοὶ δὲ ῥείθρων Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι Δηραίνου κύνες
δμηθέντες, αἰχμάσουσι λοισθίαν βοὴν
πύργων ὑπὸ πτέρναισι Παμφύλου κόρης.
αἰπὺς δ' ἁλιβρὸς ὄχμος ἐν μεταιχμίωι
Μάγαρσος ἀγνῶν ἠρίων σταθήσεται,
ὡς μὴ βλέπωσι, μηδὲ νερτέρων ἕδρας
δύντες, φόνωι λουσθέντας ἀλλήλων τάφους.
οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κεραστίαν
καὶ Σάτραγον βλώξαντες Ὑλάτου τε τὴν,
Μορφὼ παροικήσουσι τὴν Ζηρυνθίαν.
ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν ἠλαστρημένος

Lycophron Alexandra

νέκυς, τὸν Ἅιδην δεξιούμενον πάλαι.
λεύσσω σε, τλῆμον, δεύτερον πυρουμένην,
ταῖς τ' Αἰακείοις χερσί, τοῖς τε Ταντάλου
Λέτριναν οἰκουροῦσι λειψάνοις πυρός.
παιδὸς καταβρωθέντος αἰθάλωι δέμας·
τοῖς Τευταρείοις βουκόλου πτερώμασι,
τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος δάμαρ
στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονὸς
ἄξει. πατρὸς μομφαῖσιν ἠγριωμένη,
λέκτρων θ' ἕκατι τῶν τ' ἐπεισάκτων γάμων.
αὐτὴ δὲ φαρμακουργός, οὐκ ἰάσιμον
ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτοο λυγρόν.
Γιγαντοραίστοις ἄρδισιν τετρωμένοο
πρὸς ἀνθοπλίτου. ξυνὸν ὀγχήσει μόρον,
πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς νεόδμητον νέκυν
ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας·
πόθωι δὲ τοῦ θανόντος ἠγκιστρωμένη,
ψυχὴν περισπαίροντι φυσήσει νεκρῶι.
  στένω, στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ, δορὸς
αὖθις πρὸς ἀλκὴν καὶ διαρπαγὰς δόμων.
καὶ πῦρ ἐναυγάζουσαν αἰστωτήριον.
στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδος
δύπτου κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥαπτῶι κύτει,
ὁποῖα πορκὸς Ἰστριεὺς τετρασκελής,
ἀσκῶι μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,
Ῥειθυμνιάτης κέπφος ὣς ἐνήξατο, L2[O]
Ζήρυνθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς 𝔸
λιπὼν ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων Σάον,
ὅτ ἠμάθυνε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα
Ζηνὸς καχλάζων νασμός. οἱ δὲ πρὸς πέδωι
πύργοι κατηρείποντο. τοὶ δὲ λοισθίαν
νήχοντο μοῖραν προὐμμάτων δεδορκότες.
φηγὸν δέ, καὶ δρύκαρπα, καὶ γλυκὺν βότρυν
φάλλαι τε καὶ δελφῖνες, αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων
φέρβοντο φῶκαι λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν.
  Λεύσσω θέοντα γρυνὸν ἐπτερωμένον
τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα Πεφναίας κυνός,
ἣν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται,
κελυφάνου στρόβιλον ὠστρακωμένην.
  καὶ δή σε ναύτην Ἀχερουσία τρίβος
καταιβάτις πύγαργον οὐ πατρὸς κόπρους
στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων ξενώσεται.
ὡς πρόσθε κάλλους τὸν θυωρίτην τριπλαῖς
ἀλλ' ὀστρίμων μὲν ἀντί, Γαμφηλὰς ὄνου
καὶ Λὰν περήσεις, ἀντὶ δ' εὐχίλου κάπης
καὶ μηλιανθμῶν ἠδὲ χερσαίας πλάτης,
τράμπις σ' ὀχήσει καὶ Φερέκλειοι πόδες
δισσὰς σαλάμβας κἀπὶ Γυθείου πλάκας,
ἐν αἷσι πρὸς κύνουρα καμπύλους σχάσας
πεύκης ὀδόντας, ἕκτορας πλημμυρίδος,

σχαρθμῶν ἰαύσεις εἰναφώσσωνα στολον.
καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν ἁρπάσας λύκος,
δυοῖν πελειαῖν ὠρφανισμένην γονῆς.
καὶ δευτέραν εἰς ἄρκον ὀθνείων βρόχων
ληῖτιν ἐμπταίσασαν ἰξευτοῦ πτερῶι,
Θύσαισιν ἁρμοῖ μηλάτων ἀπάργματα
φλέγουσαν ἐν κρόκαισι καὶ Βύνηι θεᾶι,
θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν Αἰγίλου τ’ ἄκραν.
αἴθων ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύματι.
νήσωι δ’ ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον
Ἀκτῆς, διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας,
τὴν δευτέραν ἕωλον οὐκ ὄψει Κύπριν.
ψυχρὸν παραγκάλισμα κἀξ ὀνειράτων
κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια.
ὁ γάρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας πόσις
στυγνὸς Τορώνης, ὧι γέλως ἀπέχθεται
καὶ δάκρυ, νῆις δ’ ἐστὶ καὶ τητώμενος
ἀμφοῖν, ὁ Θρήκης ἔκ ποτ’ εἰς ἐπακτίαν.
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην
χέρσον περάσας, οὐχὶ ναυβάτηι στόλωι.
ἀλλ’ ἀστίβητον οἶμον, οἷά τις σιφνεύς,
κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχούς.
νέρθεν θαλάσσης ἀτραποὺς διήνυσε.
✦ τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,
καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτάς,
L2[I] στῆσαι παλίμπουν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
𝔸 Παλληγίαν ἐπῆλθε γηγενῶν τροφόν·
κεῖνός σε. Γουνεὺς ὥσπερ, ἐργάτης δίκης,
τῆς θ’ Ἡλίου θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεύς.
ἐπεσβολήσας λυγρὰ νοσφιεῖ γάμων,
λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.
ὃς τοὺς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους
χρησμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος,
οὐδ’ Ἀνθέως ἔρωτας, οὐδὲ τὸν ξένοις
σύνδορπον Αἰγαίωνος ἀγνίτην πάγον,
ἔτλης θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι δίκην,
λάξας τράπεζαν κἀνακυπώσας Θέμιν,
ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους.
τοιγὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον.
ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη,
κλαίων δὲ πάτραν τὴν πρὶν ἠοθαλωμένην
ἴξηι χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος
τῆς πενταλέκτρου θυιάδος Πλευρωνίας.
γυιαὶ γὰρ εὐναστῆρας ἄμναμοι τριπλαῖς
πήναις κατεκλώσαντο δηναιὰς Ἀλός.
νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.
δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσαι λύκους
πτηνοὺς τριόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας.
τὸν δ’ ἐκ Πλυνοῦ τε κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν
βλαστῶντα ῥίζης ἡμικρῆτα βάρβαρον,

εἱρκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας,
ἡ τὸν Θοραῖον Πτῶιον Ὡρίτην θεὸν
λίπτοντ’ ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων,
ὡς δὴ κορείαν ἄφθιτον πεπαμένη
πρὸς γῆρας ἄκρον, Παλλάδος ζηλώμασι
τῆς μισονύμφου Λαφρίας Πυλάτιδος,
τῆμος βιαίως φάσσα πρὸς τόργον λέχος
γαμφαῖσιν ἅρπαις οἰνὰς ἑλκυσθήσομαι,
ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν Αἴθυιαν Κόρην
ἀρωγὸν αὐδάξασα τάρροθον γάμων.
ἣ δ’ εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης
γλήνας ἄνω στρέψασα χώσεται στρατῶι,
ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θρόνων Διός,
ἄνακτι πάππωι χρῆμα τιμαλφέστατον.
ἑνὸς δὲ λώβης ἀντί, μυρίων τέκνων
Ἑλλας στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
οὐκ ὀστοθήκας χοιράδων δ’ ἐφημένων,
οὐδ’ ὑστάτην κεύθοντας ἐκ πυρὸς τέφρην
κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, ἣ θέμις φθιτῶν,
ἀλλ’ οὔνομ’ οἰκτρὸν καὶ κενηρίων γραφάς,
θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας
παίδων τε καὶ θρήνοισι τοῖς ὁμευνίδων.
Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ,
σπίλοι τε κὰτ Τρύχαντα καὶ τραχὺς Νέδων,
καὶ πάντα Διρφωσσοῖο καὶ Διακρίων
γωλειά, καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον, L2[I]
ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν 𝔸
σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις ἀκούσετε.
ὅσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας ἀνεκβάτου
δίναις παλιρροίοισιν ἕλκοντος σάλου.
ὅσων δὲ θύννων ἠλοκισμένων ῥαφὰς
πρὸς τηγάνοισι κρατός, ὧν καταιβάτης
σκηπτὸς κατ’ ὄρφνην γεύσεται δηιουμένων,
ὅταν καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης ἄγων,
λαμπτῆρα φαίνηι τὸν ποδηγέτην σκότου
σίντης, ἀγρύπνωι προσκαθήμενος τέχνηι.
τὸν δ’ οἷα δύπτην κηρύλον διὰ στενοῦ
αὐλῶνος οἴσει κῦμα γυμνήτην φάγρον,
διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον.
Γυραῖσι δ’ ἐν πέτραισι τερσαίνων πτερὰ
στάζοντα πόντου, δευτέραν ἅλμην σπάσει,
βληθεὶς ἀπ’ ὄχθων τῶι τριωνύχωι δορί,
ὧι νιν κολαστὴς δεινὸς οὐτάσας λατρεύς,
ἀναγκάσει φάλλασι κοινωνεῖν δρόμου
κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας στόβους.
ψυχρὸν δ’ ἐπ’ ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν
δελφῖνος ἀκτὶς Σειρία καθαυανεῖ.
τάριχον ἐν μνίοις δὲ καὶ βρύοις σαπρὸν
κρύψει κατοικτίσασα Νησαίας κάσις,
Δίσκου μεγίστου τάρροθος Κυναιθέως.

φόνωι βλύουσαι κἀπιμαιμῶσαι μάχης.
ἐγὼ δὲ πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι,
τὰς σὰς στένουσα, καὶ δι' αἰῶνος, ταφάς,
οἰκτρὸν γάρ, οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος,
καὶ πημάτων ὕψιστον, ὧν κράντης χρόνος,
μήνης ἑλίσσων κύκλον αὐδηθήσεται.
Αἰαῖ, στενάζω καὶ σὸν εὔγλαγον θάλος,
ὦ σκύμνε, τερπνὸν ἀγκάλισμα συγγόνων,
ὅς τ' ἄγριον δράκοντα πυρφόρωι βαλὼν
ἴυγγι τόξων, τὸν τυπέντα δ' ἐν βρόχοις
μάρψας ἀψύχτοις βαιὸν ἀστεργῆ χρόνον,
πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος,
καρατομηθεὶς τύμβον αἱμάξεις πατρός.
οἴμοι δυσαίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας,
καὶ σὸν τάλαινα πότμον αἰάζω, σχύλαξ.
ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις
χανοῦσα κευθμῶι χείσεται διασφάγος,
λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων.
ἵν' ἅλμα πάππου, καὶ γαμεννάδος μόροι
τῆς λαθρονύμφου πόρτιος μεμιγμένοι
σκύμνωι κέχυνται, πρὶν λαφύξασθαι γάνος,
πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα χυτλῶσαι δρόσωι·
σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμηλίους
✦ ἄξει θυηλὰς στυγνὸς Ἴφιδος λέων,
μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος,
L3[O] ἣν εἰς βαθεῖαν λαιμίσας ποιμανδρίαν
𝔸 στεφηφόρον βοῦν δεινὸς ἄρταμος δράκων
ῥαίσει τριπάτρωι φασγάνωι Κανδάονος,
λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον σχάσας.
σὲ δ' ἀμφὶ κοίλην αἰχμάλωτον ἠιόνα
πρέσβον Δολόγκων δημόλευστον ὠλένηι,
ἐπεσβόλοις ἀραῖσιν ἠρεθισμένηι
κρύψει κυπάς τις χερμάδων ἐπομβρία,
Μαίρας ὅταν φαιουρὸν ἀλλάξηις δομήν.
ὁ δ' ἀμφὶ τύμβωι τἀγαμέμνονος δαμείς,
κρηπῖδα πήγωι νέρθε καλλυνεῖ πλόκωι,
ὁ πρὸς καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος τάλας
ὠνητὸς αἰθαλωτὸν εἰς πάτραν μολών,
τὸ πρὶν δ' ἀμυδρὸν οὔνομ' αἰστώσας σκότωι.
ὅταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθριξ βαρὺν
ἀπεμπολητὴς τῆς φυταλμίας χθονὸς
φλέξας, τὸν ὠδίνοντα μορμωτὸν λόχον
ἀναψαλάξηι γαστρὸς ἑλκύσας ζυγά,
τῆς Σισυφείας δ' ἀγκύλης λαμπουρίδος
λάμφηι κακὸν φρύκτωρον αὐτανέψιος
τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρον ἐκπεπλωκόσι,
καὶ παιδοβρῶτος Πορκέως νήσους διπλᾶς.
ἐγὼ δὲ τλήμων ἡ γάμους ἀρνουμένη,
ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασιν,
ἄνις τεράμνων, εἰς ἀνώροφον στέγην

Lycophron Alexandra

Ἔπειόν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς.
οὗ πάππον ἐν γαμφαῖσιν Ἐνναία ποτὲ
Ἔρχυνν' Ἐρινὺς Θουρία Ξιφηφόρος
ἄσαρκα μιστύλασ' ἐτύμβευσεν φάρωι,
τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένη.
ὃν δὴ δὶς ἡβήσαντα, καὶ βαρὺν πόθον
φυγόντα Ναυμέδοντος ἁρπακτήριον,
ἔστειλ' Ἐρεχθεὺς εἰς Λετριναίους γύας
λευρὰν ἀλετρεύσοντα Μόλπιδος πέτραν,
τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος Ὀμβρίωι δέμας,
γαμβροκτόνον ῥαίσοντα πενθεροφθόροις
βουλαῖς ἀνάγνοις, ἃς ὁ Καδμίλου γόνος
ἤρτυσε. τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον.
φερωνύμους ἔδυψε Νηρέως τάφους,
πανώλεθρον κηλῖδα θωύξας γένει,
ὁ τὴν πόδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν,
καὶ τὴν ὁπλαῖς Ἅρπινναν Ἁρπυίαις ἴσην.
τὸν δ' αὖ τέταρτον αὐθόμαιμον ὄψεται
κίρκου καταρρακτῆρως. ὅν τε συγγόνων
τὰ δευτερεῖα τῆς δαϊσφάλτου πάλης
λαβόντα κηρύξουσιν. ἐν δὲ δεμνίοις,
τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐστροβημένον
εἰδωλοπλάστωι προσκαταξανεὶ ῥέθει,
τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς
τῆς ξεινοβάκχης, ὅν ποτ' Οἰνώνης φυγάς.
μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατόν. L3[O]
Πελασγικὸν Τυφῶνα γεννᾶται πατήρ. 𝔸
ἀφ' ἑπτὰ παίδων φεψάλωι σποδουμένων,
μοῦνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.
χὼ μὲν παλιμπόρευτον ἵξεται τρίβον,
σφῆκας δαφοινοὺς χηραμῶν ἀνειρύσας.
ὁποῖα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῶι·
οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν οὐλαμωνύμου
βύκταισι κερνίψαντες ὠμησταὶ πόριν.
τοῦ Σκυρίου δράκοντος ἔντοκον λεχὼ,
ἣν ὁ ξύνευνος Σαλμυδησίας ἁλὸς
ἐντὸς ματεύων Ἑλλάδος καρατόμον
δαρὸν φαληριῶσαν οἰκήσει σπίλον,
Κέλτρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν,
ποθῶν δάμαρτα, τήν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμὰς
λαιμὸν προθεῖσα φασγάνων ἐκ ῥύσεται.
βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται
ἔρημος ἐν κρόκαισι νυμφίου δρόμος,
στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν,
καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος, ἠλλοιωμένην
Γραῖαν, σφαγείων ἠδὲ χερνίβων πέλας,
Ἅιδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ
κρατῆρος, ὃν μέλαινα ποιφύξει φθιτῶν
σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργίαι.
χὼ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην.

εἰς πέντε που πλειῶνας ἱμείρων λέχους.
οἱ δ᾽ ἀμυρὶ βωμὸν τοῦ προμάντιος Κρόνου
σὺν μητρὶ τέχνων νηπίων κρεανώμου,
ὅρκων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγόν.
στερρᾶν ἐνοπλίσουσιν ὠλέναις πλάτην,
σωτῆρα Βάκχον τῶν πάροιθε πημάτων
Σφάλτην ἀνευάξοντες, ὧι ποτ᾽ ἐν μυχοῖς
Δελφινίου, παρ᾽ ἄντρα Κερδῴου θεοῦ,
Ταύρωι κρυφαίας χέρνιβας κατάρξεται
ὁ χιλίαρχος τοῦ πολιρραίστου στρατοῦ.
ὧι θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν
δαίμων Ἐνόρχης Φιγαλεὺς Φαυστήριος,
λέοντα θοίνης, ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις,
σχήσει, τὸ μὴ πρόρριζον αἰστῶσαι στάχυν
κείροντ᾽ ὀδόντι καὶ λαφυστίαις γνάθοις.
λεύσσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὁλκαίων κακῶν
σύρουσαν ἄλμηι κἀπιροιζοῦσαν πάτραι
δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυριφλέκτους βλάβας.
ὡς μή σε Κάδμος ὤφελ᾽ ἐν περιρρύτωι
Ἴσσηι φυτεῦσαι δύσμενῶν ποδηγέτην,
τέταρτον ἐξ Ἄτλαντος ἀθλίου σπόρον,
τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτην Πρύλιν,
τόμουρε πρὸς τὰ λῶιστα νημερτέστατε.
✦ μὴ δ᾽ Αἰσακείων οὑμὸς ὤφελεν πατὴρ
χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δείματα,
L3[I] μιᾶι δὲ κρύψαι τοὺς διπλοῦς ὑπὲρ πάτρας
𝔸 μοίραι, τεφρώσας γυῖα Λημναίωι πυρί,
οὐκ ἂν τοσῶνδε κῦμ᾽ ἐπέκλυσεν κακῶν.
καὶ δὴ Παλαίμων δέρκεται βρεφοκτόνος
ζέουσαν αἰθυίαισι πλεκτανοστόλοις
γραῖαν ξύνευνον Ὠγένου Τιτηνίδα.
καὶ δὴ διπλὰ σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα,
στερρῶι τυπέντι κλεῖδας εὐάρχωι μύλωι,
τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα
ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφθόρους ῥιφάς,
ὧι δὴ πιθήσας στυγνὸς ἄρταμος τέκνων,
αἰθυιόθρεπτος πορκέων λιναγρέτης,
κρηθμοῖσι καὶ ῥαιβοῖσι νηρίταις φίλος,
χηλῶι κατεδρύφαζε διπτύχους γονάς.
σὺν τοῖς δ᾽ ὁ τλήμων, μητρὸς οὐ φράσας θεὰς
μνήμων ἐφετμάς, ἀλλὰ ληθάργωι σφαλείς,
πρηνὴς θανεῖται στέρνον οὐτασθεὶς ξίφει.
καὶ δὴ στένει Μύρνα καὶ παράκτιοι
ἵππων φριμαγμὸν ἠιόνες δεδεγμέναι,
ὅταν Πελασγὸν ἅλμα λαιψηροῦ ποδὸς
εἰς θῖν᾽ ἐρείσας λοισθίαν αἴθων λύκος,
κρηναῖον ἐξ ἄμμοιο ῥοβδήσηι γάνος,
πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.
καὶ δή, καταίθει γαῖαν ὀρχηστὴς Ἄρης,
στρόμβωι τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον.
ἅπασα δὲ χθὼν προὐμμάτων δηιουμένη
κεῖται, πέφρικαν δ᾽ ὥστε ληίου γύαι
λόγχαις ἀποστίλβοντες. οἰμωγὴ δέ μοι
ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται,
πρὸς αἰθέρως κυροῦσα νηνέμους ἕδρας,
γόωι γυναικῶν καὶ καταρραγαῖς πέπλων,
ἄλλην ἐπ᾽ ἄλληι συμφορᾶν δεδεγμένων.
ἐκεῖνό σ᾽, ὦ τάλαινα καρδία, κακὸν
ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,
εὖτ᾽ ἂν λαβράζων περκνὸς αἰχμητὴς χάρων,
πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων
ῥαιβοῖ τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύληι βάσει,
κλάζων τ᾽ ἄμικτον στόματι ῥιγίστην βοήν,
τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων τρόφιν
Πτῴου τε πατρός, ἁρπάσας μετάρσιον,
ὄνυξι γαμφηλαῖσί θ᾽ αἱμάσσων δέμας,
ἔγχωρα τίφη καὶ πέδον χραίνηι φόνωι,
λευρὰς βοώτης γατομῶν δ᾽ αὔλακος.
λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος,
σκεθρῶι ταλάντωι τρυτάνης ἠρτημένον,
αὖθις τὸν ἀντίποινον ἐγχέας ἴσον
Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῆι μύδρον,
κρατῆρα Βάκχου δύσεται, κεκλαυσμένος
νύμφαισιν, αἵ φίλαντο Βηφύρου γάνος,
Λειβηθρίην θ᾽ ὕπερθε Πιμπλείας σκοπήν,
ὁ νεκροπέρνας, ὃς προδειμαίνων πότμον, L3[I]
καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον 𝔸
δῦναι, παρ᾽ ἱστοῖς κερκίδος φαύσας κρότων,
καὶ λοῖσθος εἰς γῆν δυσμενῶν ῥῖψαι πόδα,
τὸ σόν, ξύναιμε, κἂν ὕπνωι πτήσσων δόρυ.
ὦ δαῖμον, οἷον κίον᾽ αἰστώσεις δόμων,
ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας·
οὐ μὴν ἀνατεί γ᾽, οὐδ᾽ ἄνευ μόχθων πικρῶν,
πένθους θ᾽ ὁ ληιστὴς Δωριεὺς γελᾶι στρατός,
ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρωι,
ἀλλ᾽ ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην δραμὼν
πεύκαις βίου βαλβῖδα συμφλεχθήσεται,
καλῶν ἐπ᾽ εὐχαῖς πλεῖστα Φύξιον Δία,
πορθουμένοισι κῆρας ἀρκέσαι πικράς.
τότ᾽ οὔτε τάφρος, οὔτε ναυλόχων σταθμῶν
πρόβλημα, καὶ σταυροῖσι κορσωτὴ πτέρυξ,
οὐ γεῖσα χραισμήσουσιν, οὐδ᾽ ἐπάλξιες·
ἀλλ᾽ ὡς μέλισσαι συμπεφυρμένοι καπνῶι
καὶ λιγνύος ῥιπαῖσι καὶ γρυννῶν βολαῖς,
ἄφλαστα καὶ κόρυμβα καὶ κληιδῶν θρόνους
πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἑδωλίων
πηδῶντες, αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν.
πολλοὺς δ᾽ ἀριστεῖς πρωτόλειά θ᾽ Ἑλλάδος
αἰχμῆι φέροντας, καὶ σποραῖς ὠγκωμένους,
αἱ σαὶ καταξανοῦσιν ὄβριμοι χέρες,

καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου
ἀποινοδόρπου καὶ πάγων Τυμφρηστίων.
ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν
ποθοῦντες, οἱ δ' Ἐχῖνον, οἱ δὲ Τίταρον,
Ἶρόν τε, καὶ Τρηχῖνα, καὶ Περραιβικὴν
Γόννον Φάλανναν τ', ἠδ' Ὀλοσσόνων γύας,
καὶ Κασταναίαν, ἀκτέριστον ἐν πέτραις
αἰῶνα κωκύσουσιν ἠλοκισμένοι.
Ἄλλην δ' ἐπ' ἄλληι κῆρα κινήσει θεός,
λυγρὴν πρὸ νόστου συμφορὰν δωρούμενος.
τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα καὶ βραχύπτολις
Οἰνωτρίας γῆς κεγχρίνηι βεβρωμένον
Κρίμισα φιτροῦ δέξεται μιαιφόνον, —
αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιν εὐθυνεῖ χεροῖν
Σάλπιγξ ἀποψάλλουσα Μαιώτην πλόκον, —
Δύρα παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασὺν
λέοντα ῥαιβῶι χεῖρας ὥπλισε Σκύθηι
δράκοντ' ἀφύκτων γομφίων λυροκτύπωι.
Κράθις δὲ τύμβους ὄψεται δεδουπότος,
εὐρὰξ Ἀλαίου Παταρέως ἀνακτόρων,
Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται.
κτενοῦσι δ' αὐτὸν Αὔσονες Πελλήνιοι
βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις,
✦ οὓς τῆλε Θερμύδρου τε Καρπάθου τ' ὀρῶν
πλάνητας αἴθων Θρασκίας πέμψει κύων.
L1[O] ξένην ἐποικήσοντας ὀθνείαν χθόνα.
𝔹 ἐν δ' αὖ Μακάλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν
ὑπὲρ τάφων δείμαντες, αἰανῆ θεὸν
λοιβαῖσι κυδανοῦσι καὶ θύσθλοις βοῶν.
ὁ δ' ἱπποτέκτων Λαγαρίας ἐν ἀγκάλαις,
ἔγχος πεφρικὼς καὶ φάλαγγα θουρίαν,
πατρῶιον ὅρκον ἐκτίνων ψευδώμοτον,
ὃν ἀμφὶ μήλων τῶν δορικτήτων τάλας
πύργων Κομαιθοῦς συμπεφυρμένων στρατῶι
στεργοξυνεύνων οὕνεχεν νυμφευμάτων
Ἀλοῖτιν ἔτλη τὴν Κυδωνίαν Θρασὼ
ὁρκωμοτῆσαι, τόν τε Κρηστώνης θεὸν
Κανδάον' ἢ Μάμερτον ὁπλίτην λύκον,
ὁ μητρὸς ἐντὸς δελφύος στυγνὴν μάχην
στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χεροῖν,
οὔπω τὸ Τιτοῦς λαμπρὸν αὐγάζων φάος,
οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας ἀλγεινὰς τόκων·
τοιγὰρ πόποι φύξηλιν ἤνδρωσαν σπόρον,
πύκτην μὲν ἐσθλόν, πτῶκα δ' ἐν κλόνωι δορός,
καὶ πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατόν·
ὃς ἀμφὶ Κῖριν καὶ Κυλιστάνου γάνος
ἔπηλυς οἴκους τῆλε νάσσεται πάτρας.
τὰ δ' ἐργαλεῖα, τοῖσι τέτρηνας βρέτας
τεύξει ποτ' ἐγχώροισι μερμέραν βλάβην,
καθιερώσει Μυνδίας ἀνακτόροις.

Lycophron Alexandra

ῥιφέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπόψεται,
ἄπιστα καὶ θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν.
ὁ μὲν κρανείαι κοῖλον οὐτάσας στύπος
φηγοῦ κελαινῆς, διπτύχων ἕνα φθερεῖ,
λέοντα ταύρωι συμβαλόντα φύλοπιν.
ὁ δ' αὖ σιγύμνωι πλεύρ' ἀναρρήξας βοὸς
κλινεῖ πρὸς οὖδας. τῶι δὲ δευτέραν ἔπι
πληγὴν ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψεται,
ἄγαλμα πῆλας τῶν Ἀμυκλαίων τάφων.
ὁμοῦ δὲ χαλκὸς καὶ κεραύνιοι βολαὶ
ταύρους καταξανοῦσιν, ὧν ἀλκὴν ἑνὸς
οὐδ' ὁ Σκιαστὴς Ὀρχιεὺς Τελφούσιος
ἐμέμφατ', ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας.
καὶ τοὺς μὲν Ἅιδης, τοὺς δ' Ὀλύμπιοι πλάκες
παρ' ἦμαρ αἰεὶ δεξιώσονται ξένους,
φιλανθομαίμους, ἀφθίτους τε καὶ φθιτούς.
καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ,
βαιόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος.
ἄλλων δ' ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος,
ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς ἶνις εὐνάζων μένος
σχήσει τὸν ἐννέωρον ἐν νήσωι χρόνον,
μίμνειν ἀνώγων, θεσφάτοις πεπεισμένους,
τροφὴν δ' ἀμεμφῆ πᾶσι τριπτύχους κόρας
ἴσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν
μίμνοντες ἠλάσκωσιν Ἰνωποῦ πέλας,
Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἕλκοντες ποτόν. L1[O]
ἃς δὴ Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε θρασὺς 𝔹
μοληφάτου χιλοῖο δαιδαλευτρίας,
ἕρπιν τε ῥέζειν ἠδ' ἀλοιφαῖον λίπος,
οἰνοτρόπους Ζάρηκος ἐκγόνους φάβας.
αἳ καὶ στρατοῦ βούπειναν ὀθνείων κυνῶν
τρύχουσαν ἀλθανοῦσιν, ἐλθοῦσαί ποτε
Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον.
καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλχέων πάλαι
στρόμβων ἐπιρροιζοῦσι γηραιαὶ κόραι.
Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος, οὐ ναυκληρίας
λαῶν ἄνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραί,
πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς
Γολγων ἀνάσσης. ὧν ὁ μὲν Λάκων' ὄχλον
ἄγων Θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' Ὠλένου
Δύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν στρατοῦ.
ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν
παρ' Αὐσονίτην Φυλαμὸν δωμήσεται.
πικρὰν ἑταίρων ἐπτερωμένην ἰδὼν
οἰωνόμικτον μοῖραν, οἵ θαλασσίαν
δίαιταν αἰνέσουσι, πορκέων δίκην,
κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις δομήν.
ῥάμφεσσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορούς,
φερώνυμον νησῖδα νάσσονται πρόμου,
θεατρομόρφωι πρὸς κλίτει γεωλόφωι

ἀγυιοπλαστήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς
πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμηλούμενοι.
ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν κἀπὶ κοιταίαν νάπην
νύκτωρ στελοῦνται, πάντα φεύγοντες βροτῶν
κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ γραικίταις πέπλοις
κόλπων ἰανθμοὺς ἠθάδας διζήμενοι,
καὶ κρίμνα χειρῶν κἀπιδόρπιον τρύφος
μάζης σπάσονται, προσφιλὲς κνυζούμενοι,
τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.
Τροιζηνίας δὲ τραῦμα φοιτάδης πλάνης
ἔσται κακῶν τε πημάτων παραίτιον,
ὅταν θρασεῖα θουράς οἰστρήσηι κύων
πρὸς λέκτρα, τύμβος δ' αὐτὸν ἐκσώσει μόρου
Ὁπλοσμίας, σφαγαῖσιν ηὐτρεπισμένον.
κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων
σταθείς, ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι
τοῦ τειχοποιοῦ γαπέδων Ἀμοιβέως,
τὸν ἑρματίτην νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον.
κρίσει δ' Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου σφαλείς,
εὐχὰς ἀρούραις ἀμφ' ἐτητύμους βαλεῖ,
Δηοῦς ἀνεῖναι μή ποτ' ὄμπνιον στάχυν,
γύας τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῶι Διός,
ἢν μή τις αὐτοῦ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας.
✦ χέρσον λαχήνηι, βουσὶν αὔλακας τεμών.
στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον,
L1[I] ἃς οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται
𝔹 μετοχλίσας ὀλίζον. ἦ γὰρ ἀπτέρως
αὐταὶ παλιμπόρευτον ἵξονται βάσιν
ἄνδηρ' ἀπέζοις ἴχνεσιν δατούμεναι.
θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται,
ὅσοι παρ' Ἰοῦς γρῶνον οἰκοῦντα πέδον,
δράκοντα τὸν φθείραντα Φαίακας κτανών.
οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας
σισυρνοδῦται καρκίνοι πεπλωκότες
ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιποι βίον,
τριπλαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι.
ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἑκηβόλον τέχνην
ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γονάς.
οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρνον γνάθωι,
πρὶν ἂν κρατήσηι ναστὸν εὐστόχωι λίθωι,
ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ.
καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λεπρὰς
Ἰβηροβοσκοὺς ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης,
Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι,
Γραῖαν ποθοῦντες καὶ Λεοντάρνης πάγους,
Σκῶλόν τε καὶ Τέγυραν Ὀγχηστοῦ θ' ἕδος,
καὶ χεῦμα Θερμώδοντος Ὑψάρνου θ' ὕδωρ.
τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβυστικὰς πλάκας,
στενήν τε πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ,
καὶ μιξόθηρος ναυτιλοφθόρους σκοπάς,

τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης.
ἥξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατόν,
καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένωι Σκυλλητίαι,
Ταμάσσιον κρατῆρα καὶ βοάγριον.
καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας.
ἥξει δὲ Σῖριν καὶ Λακινίου μυχούς,
ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾶι
Ὁπλοσμίαι φυτοῖσιν ἐξησκημένον.
γυναιξὶ δ' ἔσται τεθμὸς ἐγχώροις ἀεὶ
πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν Αἰακοῦ τρίτον
καὶ Δωρίδος, πρηστῆρα δαΐου μάχης.
καὶ μήτε χρυσῶι φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθη,
μήθ' ἁβρυπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους
κάλχηι φορυκτούς, οὕνεκεν θεᾶι θεὸς
χέρσου μέγαν στόρθυγγα δωρεῖται κτίσαι.
ἥξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους
πάλης κονίστρας, ὅν τε Κωλῶτις τεκνοὶ,
Ἀλεντία κρείουσα Λογγούρου μυχῶν,
Ἅρπης Κρόνου πήδημα Κογχείας θ' ὕδωρ
κάμψας, Γονοῦσάν τ' ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,
καὶ θηροχλαίνου σηκὸν ὠμηστοῦ λύκου,
ὃν Κρηθέως ἄμναμος ὁρμίσας σκάφος
ἔδειμε πεντήκοντα σὺν ναυηγέταις.
κρόκαι δὲ Μινυῶν εὐλιπὴ στελγίσματα
τηροῦσιν, ἅλμης οὐδὲ φοιβάζει κλύδων,
οὐδ' ὀμβρία σμήχουσα δηναιὸν νιφάς.
Ἄλλους δὲ θῖνες οἵ τε Ταυχείρων πέλας
μύρμηκες αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους
ἔρημον εἰς Ἄτλαντος οἰκητήριον
θρυλιγμάτων δέρτροισι προσσεσηρότας·
Μόψον Τιταιρώνειον ἔνθα ναυβάται
θανόντα ταρχύσαντο, τυμβείαν θ' ὕπερ
κρηπιδ' ἀνεστήλωσαν Ἀργώιου δορὸς
κλασθὲν πέτευρον, νερτέρων κειμήλιον,
Αὐσίγδα, Κινύφειος ἣν τέγγων ῥόος
νασμοῖς λιπαίνει. τῶι δὲ Νηρέως γόνωι
Τρίτωνι Κολχὶς ὤπασεν δάνος γυνὴ
χρυσῶι πλατὺν κρατῆιρα κεκροτημένον,
δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ἧι διὰ στενῶν
μύρμων ἐνήσει Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος.
Γραικοὺς δὲ χώρας τουτάκις λαβεῖν κράτη,
θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάζει θεός,
ὅταν παλίμπουν δῶρον ἄγραυλος λεὼς
Ἕλλην' ὀρέξηι νοσφίσας πάτρας Λίβυς.
εὐχὰς δὲ δειμαίνοντες Ἀσβύσται, κτέαρ
κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς νειροῖς μυχοῖς,
ἐν ἧι Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην
ναύταις συνεκβράσουσι Βορραῖαι πνοαί,
τόν τ' ἐκ Παλαύθρων ἔκγονον Τενδρηδόνος,
Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων,

ἐν ἧι πότ' αὖθις Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
Τυμφαῖος ἐν θοίναισιν Αἰθίκων πρόμος,
τὸν Αἰαχοῦ τε κἀπὸ Περσέως σποράς,
καὶ Τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων.
Πέργη δέ μιν θανόντα Τυρσηνῶν ὄρος
ἐν Γορτυναίαι δέξεται πεφλεγμένον,
ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσηι βίον
παιδός τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτείνας πόσις
αὐτὸς πρὸς Ἅιδην δευτέραν ὁδὸν περᾶι,
σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμένος δέρην,
Γλαύκωνος Ἀψύρτοιό τ' αὐτανεψίας.
χὠ μὲν τοσούτων θῖνα πημάτων ἰδὼν
ἄστρεπτον Ἅιδην δύσεται τὸ δεύτερον,
γαληνὸν ἦμαρ οὔ ποτ' ἐν ζωῆι δρακών.
ὦ σχέτλι', ὥς σοι κρεῖσσον ἦν, μίμνειν πάτραι
βοηλατοῦντα, καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον
κάνθων' ὑπὸ ζεύγλαισι μεσσαβοῦν ἔτι
πλασταῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰστρημένον,
ἢ τηλικῶνδε πεῖραν ὀτλῆσαι κακσῶν.
ὁ δ' αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης
πλᾶτιν ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος,
ποθῶν δὲ φάσμα πτηνόν, εἰς αἴθραν φυγόν,
ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς;
✦ ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολών;
ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπάς,
L2[O] καὶ πέμπελον γραῦν μαρμαρουμένην δέμας,
𝔹 καὶ τὰς Ἐρεμβῶν ναυβάταις ἠχθημένας
προβλῆτας ἀκτάς. ὄψεται δὲ τλήμονος
Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοστόκους
ὠδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος,
καὶ τὸν θεᾶι κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον
Σχοινῆιδι μουσόφθαρτον Ἀρένται Ξένηι,
κραντῆρι λευκῶι τὸν ποτ' ἔκτανε πτέλας.
ἐπόψεται δὲ τύρσιας Κηφηΐδας,
καὶ Λαφρίου λακτίσμαθ' Ἑρμαίου ποδός,
δισσάς τε πέτρας, κέπφος αἷς προσήλατο
δαιτὸς χατίζων. ἀντὶ θηλείας δ' ἔβη,
τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἁρπάσας γνάθοις,
τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν' ἀρβυλόπτερον.
πεφήσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῶι,
φάλαινα δυσμίσητος ἐξινωμένη,
ἱπποβρότους ὠδῖνας οἴξαντος τόκων
τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς·
ὃς ζωιοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδὸς
ἀγαλματώσας ἀμφελυτρώσει πέτρων,
λαμπτηροκλέπτης τριπλανοῦς ποδηγίας.
ἐπόψεται δὲ τοὺς θερειπότους γύας,
καὶ ῥεῖθρον Ἀσβύσταο καὶ χαμευνάδας
εὐνάς, δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος.
καὶ πάντα τλήσεθ' οὕνεκ' Αἰγύας κυνὸς

τῆς πρὶν θανούσης ἐχ χερῶν Μηκιστέως
τοῦ στερφοπέπλου Σκαπανέως Βοαγίδα,
ἁρπυιογούνων κλώμακάς τ' ἀηδόνων
πλαγχθέντας, ὠμόσιτα δαιταλωμένους,
πρόπαντας Ἅιδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται,
λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,
ἕνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων,
δελφινόσημον, κλῶπα Φοινίκης θεᾶς.
ὃς ὄψεται μὲν τοῦ μονογλήνου στέγας
χάρωνος, οἴνης τῶι κρεωφάγωι σκύφον
χερσὶ προτείνων, τοὐπιδόρπιον ποτόν.
ἐπόψεταιι δὲ λείψανον τοξευμάτων
τοῦ Κηραμύντου Πευκέως Παλαίμονος.
οἱ πάντα θρανύξαντες εὔτορνα σκάφη,
σχοίνωι κακὴν τρήσουσι κεστρέων ἄγρην.
ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλωι μόχθος ἄθλιος μενεῖ,
τοῦ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖον ἐξωλέστερος.
ποία Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;
ποία δ' Ἐρινὺς μιξοπάρθενος κύων;
τίς οὐχ ἀηδὼν στεῖρα Κενταυροκτόνος,
Αἰτωλὶς ἢ Κουρῆτις αἰόλωι μέλει
πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς;
ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐσόψεται
δράκαιναν, ἐγκυκῶσαν ἀλφίτωι θρόνα,
καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμοροι
στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φορβάδες L2[O]
γίγαρτα χιλῶι συμμειμγμένα τρυγὸς 𝔹
καὶ στέμφυλα βρύξουσιν. ἀλλά νιν βλάβης
μῶλυς σαώσει ῥίζα καὶ Κτάρος φανεὶς
Νωνακριάτης Τρικέφαλος Φαιδρὸς θεός.
ἥξει δ' ἐρεμνὸν εἰς ἀλήπεδον φθιτῶν,
καὶ νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται
ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα ξυνουσίας.
ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσράνας βόθρωι,
καὶ φασγάνου πρόβλημα, νερτέροις φόβον,
πήλας ἀκούσει κεῖθι πεμφίγων ὄπα
λεπτήν, ἀμαυρὰς μάστακος προσφθέγμασιν.
ὅθεν Γιγάντων νῆσος ἡ μετάφρενον
θλάσασα, καὶ Τυφῶνος ἀγρίου δέμας,
φλογμῶι ζέουσα δέξεται μονόστολον.
ἐν ἧι πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
δύσμορφον εἰς κηκασμὸν ὤικισεν τόσων,
οἵ μῶλον ὠρόθυναν ἐκγόνοις Κρόνου.
Βαίου δ' ἀμείψας τοῦ κυβερνήτου τάφον,
καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα κἀχερουσίαν
ῥόχθοισι κυμαίνουσαν οἴδματος χύσιν,
Ὄσσαν τε καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν
χωστάς, Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος οὐδαίας Κόρης,
Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον, ἔνθα δύσβατος
τείνει πρὸς αἴθραν κράτα Πολυδέγμων λόφος,

ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχῶν
πηγαὶ κατ' Αὐσονῖτιν ἕλκονται χθόνα,
λιπὼν δὲ Ληθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας,
λίμνην τ' Ἄορνον ἀμφιτορνωτὴν βρόχωι,
καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο λαβρωθὲν σκότωι,
Στυγὸς κελαινῆς νασμόν, ἔνθα Τερμιεὺς
ὁρκωμότους ἔτευξεν ἀφθίτοις ἕδρας,
λοιβῆς ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις γάνος,
μέλλων Γίγαντας κἀπὶ Τιτῆνας περάν·
θήσει Δαείραι καὶ ξυνευνέτηι δάνος,
πήληκα κόρσηι κίονος προσάρμοσας.
κτενεῖ δὲ κούρας Τηθύος παιδὸς τριπλάς,
οἴμας μελωιδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένας,
αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρας σκοπῆς
Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυπτούσας πτεροῖς,
ὅπου λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει πικρά,
τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην
Γλάνις τε ῥείθροις δέξεται τέγγων χθόνα.
οὗ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης
λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν
ἔτεια κυδανοῦσιν οἰωνὸν θεάν.
ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν εἰς Ἐνιπέως
Λευκωσία ῥιφεῖσα, τὴν ἐπώνυμον
✦ πέτραν ὀχήσει δαρόν. ἔνθα λάβρος Ἶς
γείτων θ' ὁ Λᾶρις ἐξερεύγονται ποτά.
L2[I] Λίγεια δ' εἰς Τέριναν ἐκναυσθλώσεται,
𝔹 κλύδωνα χελλύσσουσα. τὴν δὲ ναυβάται
κρόκαισι ταρχύσουσιν ἐν παρακτίαις,
Ὠκινάρου δίναισιν ἀγχιτέρμονα.
λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς ἀρῆς
ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.
πρώτηι δὲ καί ποτ' αὖθι συγγόνων θεᾶι
κραίνων ἁπάσης Μόψοπος ναυαρχίας
πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον,
χρησμοῖς πιθήσας. ὅν ποτ' αὐξήσει λεὼς
Νεαπολιτῶν, οἵ παρ' ἄκλυστον σκέπας
ὅρμων Μισηνοῦ στύφλα νάσσονται κλίτη.
βύκτας δ' ἐν ἀσκῶι συγκατακλείσας βοὸς
παλινστροβήτοις πημοναῖς ἀλώμενος,
κεραυνίηι μάστιγι συμφλεχθήσεται
καύηξ, ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδωι,
ὡς μὴ καταβρώξηι νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων.
Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας βυθῶι.
βαιὸν δὲ τερφθεὶς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις.
ἀναυτόχητον αὐτοκάβδαλον σκάφος
βῆναι ταλάσσει, καὶ κυβερνῆσαι τάλας

αὐτουργότευκτον βᾶριν εἰς μέσην τρόπιν

εἰκαῖα γόμφοις προστεταργανωμένην.
ἧς οἷα τυτθὸν Ἀμφίβαιος ἐχβράσας
τῆς κηρύλου δάμαρτος ἀπτῆνα σπόρον.
αὐταῖς μεσόδμαις καὶ σὺν ἰκρίοις βαλεῖ
πρὸς κῦμα δύπτην. ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
πόντου δ' ἄυπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς,
ἀστῶι σύνοικος Θρηικίας Ἀνθηδόνος
ἔσται. παρ' ἄλλον δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδων,
βύκτης στροβήσει φελλὸν ἐνθρώσκων πνοαῖς.
μόλις δὲ Βύνης ἐκ παλιρροίας κακῆς
ἄμπυξ σαώσει, στέρνα δεδρυφαγμένον
καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς κρεαγράπτους πέτρας
μάρπτων, ἁλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται
στόρθυγξι νῆσον δ' εἰς Κρόνωι στυγουμένην
Ἅρπην περάσας, μεζέων κρεανόμον,
ἄχλαινος ἵκτης πημάτων λυγρῶν κόπις,
τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον,
ἀρὰς τετικὼς τοῦ τυφλωθέντος δάκους.
οὔπω μάλ', οὔπω, μὴ τοσόσδ' ὕπνος λάβοι
λήθης Μέλανθον ἐγκλιθένθ' Ἱππηγέτην.
ἥξει γάρ, ἥξει ναύλοχον Ῥείθρου σκέπας
καὶ Νηρίτου πρηῶνας. ὄψεται δὲ πᾶν
μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον
μύκλοις γυναικόκλωψιν. ἡ δὲ βασσάρα
σεμνῶς κασωρεύουσα κοιλανεῖ δόμους,
θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα τλήμονος.
αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους
ἰδὼν μολοβρός, τλήσεται μὲν οἰκετῶν
στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφωι νώτωι φέρειν L2[I]
δέννοις κολασθείς. τλήσεται δὲ καὶ χερῶν 𝔹
πληγαῖς ὑπείκειν καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.
οὐ γὰρ ξέναι μάστιγες, ἀλλὰ δαψιλὴς
σφραγὶς μενεῖ Θόαντος ἐν πλευραῖς ἔτι,
λύγοισι τετρανθεῖσα, τὰς ὁ λυμεὼν
ἐπεγκολάπτειν ἀστένακτος αἰνέσει,
ἑκουσίαν σμώδιγγα προσμάσσων δομῆι,
ὅπως παλεύσηι δυσμενεῖς, κατασκόποις
λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον.
ὃν Βομβυλείας κλιτὺς ἡ Τεμμικία
ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέν ποτε,
μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας.
λοῖσθον δὲ καύηξ ὥστε κυμάτων δρομεὺς
ὡς κόγχος ἅλμηι πάντοθεν περιτριβείς.
κτῆσίν τε θοίναις Πρωνίων λαφυστίαν
πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβακχεύτου κιχών,
σύφαρ θανεῖται πόντιον φυγὼν σκέπας
κόραξ σὺν ὅπλοις Νηρίτων δρυμῶν πέλας.
κτενεῖ δὲ τύψας πλευρὰ λοίγιος στόνυξ
κέντρωι δυσαλθὴς ἔλλοπος Σαρδωνικῆς.
κέλωρ δὲ πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται,
Ἀχιλλέως δάμαρτος αὐτανέψιος.
μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέφει λεώς,
ὅ τ' αἰπὺ ναίων Τραμπύας ἐδέθλιον,

ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς.
ἡ δ' ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα,
Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοχτίστων λόφων,
τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων·
Αἰαῖ, τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,
καὶ πρόσθε μὲν πεύκαισιν οὐλαμηφόροις
τριεσπέροο λέοντος, ὅν ποτε γνάθοις
Τρίτωνος ἠμάλαψε κάρχαρος κύων.
ἔμπνους δὲ δαιτρὸς ἡπάτων φλοιδούμενος.
τινθῶι λέβητος, ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάραις,
σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδωι,
ὁ τεκνοραίστης, λυμεὼν ἐμῆς πάτρας.
ὁ δευτέραν τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρεὶ
τύψας ἀτράκτωι στέρνον, ἔν τ' αὐλῶι μέσωι
πατρὸς παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,
Κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενοῦς
ἵππων ταρακτῆς ἔστιν Ἰσχένου τάφος.
ὁ τὴν θαλάσσης Αὐσονίτιδος μυχοὺς
στενοὺς ὀπιπεύουσαν ἀγρίαν κύνα
κτανὼν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην.
ταυροσφάγον λέαιναν, ἣν αὖθις πατὴρ
σάρκας καταίθων λοφνίσιν δωμήσατο,
Λέπτονιν οὐ τρέμουσαν οὐδαίαν θεόν·
ἐξηνάριξεν ὅν ποτ' ἀξίφωι δόλωι
νέκυς, τὸν Ἅιδην δεξιούμενον πάλαι.
λεύσσω σε, τλῆμον, δεύτερον πυρουμένην,
ταῖς τ' Αἰακείοις χερσί, τοῖς τε Ταντάλου
Λέτριναν οἰκουροῦσι λειψάνοις πυρός.
παιδὸς καταβρωθέντος αἰθάλωι δέμας·
τοῖς Τευταρείοις βουκόλου πτερώμασι,
τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος δάμαρ
στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονὸς
ἄξει. πατρὸς μομφαῖσιν ἠγριωμένη,
λέκτρων θ' ἕκατι τῶν τ' ἐπεισάκτων γάμων.
αὐτὴ δὲ φαρμακουργός, οὐκ ἰάσιμον
ἕλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτοο λυγρόν.
Γιγαντοραίστοις ἄρδισιν τετρωμένοο
πρὸς ἀνθοπλίτου. ξυνὸν ὀγχήσει μόρον,
πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς νεόδμητον νέκυν
ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας·
πόθωι δὲ τοῦ θανόντος ἠγχιστρωμένη,
ψυχὴν περισπαίροντι φυσήσει νεκρῶι.
στένω, στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾶ, δορὸς
αὖθις πρὸς ἀλκὴν καὶ διαρπαγὰς δόμων.
καὶ πῦρ ἐναυγάζουσαν αἰστωτήριον.
στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδως
δύπτου κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥαπτῶι κύτει,
ὁποῖα πορκὸς Ἰστριεὺς τετρασκελῆς,
ἀσκῶι μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,
Ῥειθυμνιάτης κέπφος ὣς ἐνήξατο,
Ζήρυνθον ἄντρον τῆς κυνοσφαγοῦς θεᾶς

ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα,
πλαγκτοὶ μολόντες, ἔνθα Λαυμέδων τριπλὰς
ναύταις ἔδωκε Φοινοδάμαντος κόρας,
ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος,
τηλοῦ προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βοράν,
μολόντας εἰς γῆν ἕσπερον Λαιστρυγόνων,
ὅπου συνοικεῖ δαψιλὴς ἐρημία.
αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητέρος Ζηρυνθίας
σηκὸν μέγαν δείμαντο, δωτίνην θεᾶι,
μόρον φυγοῦσαι καὶ μονοικήτους ἕδρας,
ὧν δὴ μίαν Κριμισός, ἰνδαλθεὶς κυνί,
ἔζευξε λέκτροις ποταμός· ἡ δὲ δαίμονι
τῶι θηρομίκτωι σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ,
τρισσῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων.
ὃς δὴ ποδηγῶν πτόρθον Ἀγχίσου νόθον
ἄξει τρίδειρον νῆσον εἰς ληκτηρίαν,
τῶν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.
Αἰγέστα τλῆμον. σοὶ δὲ δαιμόνων φραδαῖς
πένθος μέγιστον καὶ δι' αἰῶνος πάτρας
ἔσται πυρὸς ῥιπαῖσιν ἠιθαλωμένης.
μόνη δὲ πύργων δυστυχεῖς κατασκαφὰς
νήπαυστον αἰάζουσα καὶ γοωμένη
δαρὸν στενάξεις. πὰς δὲ λυγαίαν λεὼς
ἐσθῆτα προστρόπαιον ἐγχλαινούμενος
αὐχμῶι πινώδης λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον.
κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη,
μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων.
πολλοὶ δὲ Σῖριν ἀμφὶ καὶ Λευταρνίαν
ἄρουραν οἰκήσουσιν, ἔνθα δύσμορος
Κάλχας ὀλύνθων Σισυφεὺς ἀνηρίθμων
κεῖται, κάρα μάστιγι γογγύληι τυπείς,
ῥείθροισιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται Σίνις,
ἄρδων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν.
πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίωι δυσδαίμονες
νείμαντες, ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην
Σάλπιγγα, δηιώσαντες ἐν ναῶι θεὰς
τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον Ξουθίδας ᾠκηκότας.
γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις μύσει,
στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἰάονας βλάβην
λεῦσσον, φόνον τ' ἔμφουλον ἀγραύλων λύκων,
ὅταν θανὼν λήταρχος ἱρείας σκύλαξ
πρῶτος κελαινῶι βωμὸν αἱμάξηι βρότωι.
ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους Συλησίους
Λίνου θ' ἁλισμήκτοιο δειραίαν ἄκραν,
Ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον,
δούλης γυναικὸς ζεῦγλαν ἐνδεδεγμένοι.
ἣν χαλκομίτρου θῆσσαν ὀτρηρὴς κόρης
πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα.
ἧς ἐχπνεούσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπεὶς
πιθηκομόρφωι πότμον Αἰτωλῶι φθόρωι

L1[O] ©

τεύξει τράφηκι φοινίωι τετμημένωι.
Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ πέρσουσίν ποτε
Ἀμαζόνος, φθέρσαντες ἄτρομον κόρην,
Κλήτην, ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.
πολλοὶ δὲ πρόσθεν γαῖαν ἐκ κείνης ὀδὰξ
δάψουσι πρηνιχθέντες, οὐδ' ἄτερ πόνων
πύργους διαρραίσουσι Λαυρήτης γόνοι.
οἱ δ' αὖ Τέριναν, ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς
Ὠκίναρος γῆν, φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ,
ἄληι κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾶι.
τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων
λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν
στρατηλάτην σῦν, καρτερὸν Γόργης τόκον,
τῆι μὲν Λίβυσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ
Θρῆισσαι ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις,
τῆι δ' ἐκ Λιβύσσης αὖθις ἐπιπίπτων νότος
εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας
ἄξει βαρεῖ πρηστῆρι ποιμαίνων ἅλα.
ἔνθα πλανήτην λυπρὸν ὄψονται βίον
Λακμωνίου πίνοντες Αἴαντος ῥοάς.
Κρᾶθις δὲ γείτων ἠδὲ Μυλάκων ὅροις
χῶρος συνοίκους δέξεται Κόλχων Πόλαις,
μαστῆρας οὓς θυγατρὸς ἔστειλεν βαρὺς
Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχός, Εἰδυίας πόσις,
τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν,
οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσαντο Διζήρου πόρωι.
ἄλλοι δὲ Μελίτην νῆσον, Ὀθρωνοῦ πέλας
πλαγκτοί, κατοικήσουσιν, ἣν πέριξ κλύδων
ἔμπλην Παχύνου Σικανὸς προσμάσσεται,
τοῦ Σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν
ἐπώνυμόν ποθ' ὑστέρωι χρόνωι γράφων
κλεινόν θ' ἵδρυμα παρθένου Λογγάτιδος,
Ἕλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν.
Παπποκτόνος δ' Ὀθρωνὸν οἰκήσει λύκος,
τηλοῦ πατρῶια ῥεῖθρα Κοσκύνθου ποθῶν.
ὃς ἐν θαλάσσηι χοιράδων βεβὼς ἔπι
ῥήτρας πολίταις τὰς στρατοπλώτους ἐρεῖ.
χέρσου πατρώιας οὐ γὰρ ἂν φονῆ ποσὶ
φαῦσαι, μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα,
δίκης ἐάσει τάρροθος Τελφουσία
Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ.
ὅθεν, πεφευγὼς ἑρπετῶν δεινὴν μάχην
δρακοντομόρφων, εἰς Ἀμαντίαν πόλιν
πλώσει. πέλας δὲ γῆς Ἀτιντάνων μολών.
Πράκτιν παρ' αὐτὴν αἰπὺ νάσσεται λέπας,
τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθου δρέπων.
ὁ δ' Αὐσονείων ἄγχι Κάλγαντος τάφων
δυοῖν ἀδελφοῖν ἅτερος ψευδηρίων
ξένην ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν.
δοραῖς δὲ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις

τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
εἰς κῦμα κωφόν, εἰς νάπας δασπλήτιδας
βαύζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον;
πίστιν γὰρ ἡμῶν Λεψιεὺς ἐνόσφισε,
ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχρίσας ἔπη.
καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῆ φρόνιν,
λέκτρων στερηθεὶς ὧν ἐκάλχαινεν τυχεῖν.
θήσει δ' ἀληθῆ. σὺν κακῶι δέ τις μαθών,
ὅτ' οὐδὲν ἔσται μῆχος ὠφελεῖν πάτραν,
τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα.
τόσσ' ἠγόρευε, καὶ παλίσσυτος ποσὶν
ἔβαινεν εἱρκτῆς ἐντός. ἐν δὲ καρδίαι
Σειρῆνος ἐστέναξε λοίσθιον μέλος,
Κλάρου Μιμαλλών, ἢ Μελαγκραίρας κόπις
Νησοῦς θυγατρός, ἤ τι Φίκιον τέρας,
ἑλικτὰ κωτίλλουσα δυσφράστως ἔπη.
ἐγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων, ἄναξ,
σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου φοιβαστρίας,
ἐπεί μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης
καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον
ἐτητύμως ἄψορρον ὤτρυνας τρόχιν.
δαίμων δὲ φήμας εἰς τὸ λῶιον ἐκδραμεῖν
τεύξειεν, ὅσπερ σῶν προκήδεται θρόνων,
σώζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς,
ἀρχῆς ἀπ' ἄκρας· ἢν δὲ μηκυνθῆι λόγος,
σύγγνωθι δέσποτ'· οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
ἔλυσε χρησμῶν, ὡς πρίν, αἰόλον στόμα·
ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοήν,
δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,
Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.
τῶν ἅσσα θυμῶι καὶ διὰ μνήμης ἔχω.
κλύοις ἄν, ὦναξ, κἀναπεμπάζων φρενὶ
πυκνῆι, διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων
οἴμας τολίσσων, ἧιπερ εὐμαθὴς τρίβος
ὀρθῆι κελεύθωι τὰν σκότωι ποδηγετεῖ.
ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας,
ἄνειμι λοξῶν εἰς διεξόδους ἐπῶν.
πρώτην ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς.
Ἠὼς μὲν αἰπὺν ἄρτι Φηγίου πάγον
κραιπνοῖς ὑπερποτάτο Πηγάσοο πτεροῖς,
Τιθωνὸν ἐν κοίταισι τῆς Κέρνης πέλας
λιποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.
οἱ δ' οὖσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδος
ναῦται λίαζον κἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν
ὕσπληγγας. αἱ δὲ παρθενοκτόνον Θέτιν
ἰουλόπεζοι θεῖνον εὐῶπες σπάθαις
πελαργοχρῶτες, αἱ Θαλακραῖαι κόραι.
ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πτίλα,
ἄφλαστα, καὶ φώσσωνας ὠργοιωμένους

ὃς δή ποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν
φθέρσας κύφελλα, καλλυνεῖ παρωτίδας,
δαπταῖς τιτύσκων αἱμοπώταισιν φόβον.
τῶι πᾶσα Φλεγρὰς αἶα δουλωθήσεται
Θραμβουσία τε δειρὰς ἥ τ' ἐπάκτιος
στόρθυγξ Τίτωνος αἵ τε Σιθόνων πλάκες
Παλληνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερως
Βρύχων λιπαίνει, γηγενῶν ὑπηρέτης.
πολλῶν δ' ἐναλλὰξ πημάτων ἀπάρξεται
Κανδαῖος ἢ Μάμερτος, ἢ τι χρὴ καλεῖν
τὸν αἱμοφύρτοις ἑστιώμενον μάχαις;
οὐ μὰν ὑπείξει γ' ἡ 'πικμηθέως τοκάς,
ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἕνα σπορὰς
στελεῖ γίγαντα, τῶι θάλασσα μὲν βατὴ
πεζῶι ποτ' ἔσται, γὴ δὲ ναυσθλωθήσεται
ῥήσσοντι πηδοῖς χέρσον. οἱ δὲ Λαφρίας
οἶκοι Μαμέρσας, ἠιθαλωμένοι φλογὶ
σὺν καλίνοισι τειχέων προβλήμασι,
τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης,
ψαίνυνθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτριν.
στρατῶι δ' ἀμίκτωι πᾶσα μὲν βρωθήσεται,
φλοιῶτιν ἐκδύνουσα δίπλακα σκέπην,
καρποτρόφος δρῦς ἀγριάς τ' ὀρειθαλής.
◆ ἅπας δ' ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται,
χανδὸν κελαινὴν δίψαν αἰονωμένων.
κύφελλα δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων
ὑπὲρ κάρα στήσουσι, Κιμμερός θ' ὅπως
σκιὰ καλύψει πέρραν, ἀμβλύνων σέλας.
Λοκρὸν δ' ὁποῖα παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,
καὶ πάντα φλέξας, ὥστε κάγκανον στάχυν,
αὖθις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς,
μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίαν
κόρη κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος,
χαλκηλάτωι κνώδοντι δειματουμένη.
πολλοὶ δ' ἀγῶνες καὶ φόνοι μεταίχμιοι
λύσουσιν ἀνδρῶν οἱ μὲν Αἰγαίαις πάλας
δίναισιν ἀρχῆς ἀμφιδηριωμένων,
οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουστρόφοις χθονός.
ἕως ἂν αἴθων εὐνάσηι βαρὺν κλόνον
ἀπ' Αἰακοῦ τε κἀπὸ Δαρδάνου γεγὼς
Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Χαλαστραῖος λέων,
πρηνὴ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,
ἀναγκάσηι πτήξαντας Ἀργείων πρόμους,
σῆναι Γαλάδρας τὸν στρατηλάτην λύκον
καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας.
ὧι δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων ἐμὸς
εἷς τις παλαιστής, συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς
πόντου τε καὶ γῆς κεἰς διαλλαγὰς μολών,
πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,
σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορικτήτους λαβών.

L2[O]
©

χρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι νημερτῆ φάτιν,
νόσων δ' ἀκεστὴς Δαυνίοις κληθήσεται,
ὅταν κατικμαίνοντες Ἀλθαίνου ῥοαῖς
ἀρωγὸν αὐδήσωσιν Ἠπίου γόνον
ἀστοῖσι καὶ ποίμναισι πρευμενῆ μολεῖν.
ἔσται ποτὲ πρεσβεῦσιν Αἰτωλῶν φάος
ἐκεῖ γοηρὸν καὶ πανέχθιστον φανέν,
ὅταν Σαλάγγων γαῖαν Ἀγγαίσων θ' ἕδη
μολόντες αἰτίζωσι κοιράνου γύας,
ἐσθλῆς ἀρούρης πῖαρ ἔγκληρον χθονός.
τοὺς δ' εἰς ἐρεμνὸν ζῶντας ὠμησταὶ τάφον
κρύψουσι κοίλης ἐν μυχοῖς διασφάγος.
τοῖς δ' ἀκτέριστον σῆμα Δαυνῖται νεκρῶν
στήσουσι χωστῶι τροχμάλωι κατηρεφές,
χώραν διδόντες, ἥν περ ἔχρηιζον λαβεῖν
τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς ἄτρεστον κάπρον.
τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐγγόνων
ναῦται καταβλώξουσιν, ἔνθα Λαμπέτης
Ἱππωνίου πρηῶνος εἰς Τηθὺν κέρας
σκληρὸν νένευκεν. ἀντὶ δὲ Κρίσης ὅρων
Κροτωνιᾶτιν ἀντίπορθμον αὔλακα
βοῶν ἀροτρεύσουσιν ὁλκαίωι πτερῶι,
πάτραν Λίλαιαν κἀνεμωρείας πέδον
ποθοῦντες, Ἄμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἄβας.
Σήταια τλῆμον, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος
μίμνει δυσαίων, ἔνθα γυιούχοις πέδαις
οἴκτιστα χαλκείηισιν ὠργυιωμένη
θανῆι, πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον,
ἔκβλητον αἰάζουσα Κράθιδος πέλας
τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας.
σπιλὰς δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης
πόντον προσαυχάζουσα φημισθήσεται.
οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοάς,
νῆσόν τε Κερνεᾶτιν ἐκπεπλωκότες,
ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμητίαις
δίναισιν, οἰκήσουσι Λευκανῶν πλάκας.
καὶ τοὺς μὲν ἄλγη ποικίλαι τε συμφοραὶ
ἄνοστον αἰάζοντας ἕξουσιν τύχην,
ἐμῶν ἕκατι δυσγάμων ῥυσταγμάτων.
οὐδ' οἱ χρόνωι μολόντες ἀσπαστῶς δόμους,
εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,
χάριν τίνοντες Κερδύλαι Λαρυνθίωι.
τοιαῖσδ' ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθόρων
παραιολίξει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς
στεγανόμους ὄρνιθας. οὐδὲ ναυφάγοι
λήξουσι πένθους δυσμενεῖς φρυκτωρίαι,
πτόρθου διαρραισθέντος, ὃν νεοσκαφὲς
κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνης στέγος.
ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυσεξόδους
ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου

Lycophron Alexandra
L2[O]
©

ἐν ἀμφιβλήστρωι συντεταργανωμένος
τυφλὰς ματεύσει χερσὶ κροσσωτοὺς ῥαφάς.
θερμὴν δ᾽ ὑπαὶ λουτρῶνος ἀρνεύων στέγην,
τιβῆνα καὶ κύπελλον ἐγκάρωι ῥανεῖ,
τυπεὶς σκεπάρνωι κόγχον εὐθήκτωι μέσον.
οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον πτερύξεται,
λυπρὰν λεαίνης εἰσιδοῦσ᾽ οἰκουρίαν.
ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδωι,
Χαλυβδικῶι κνώδοντι συντεθρανσμένη,
ἐπεί με, πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυὸς
ὅπως τις ὑλοκουρὸς ἐργάτης ὀρεύς,
ῥήξει πλατὸν τένοντα καὶ μετάφρενον,
καὶ πᾶν λακίζουσ᾽ ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας
δράκαινα διψάς, κἀπιβᾶσ᾽ ἐπ᾽ αὐχένος,
πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς,
ὡς κλεψίνυμφον, κοὐ δορίκτητον γέρας
δύσζηλος ἀστέμβακτα τιμωρουμένη.
βοῶσα δ᾽ οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν,
θεύσω κατ᾽ ἴχνος ἠνεμωμένη πτεροῖς.
σκύμνος δὲ πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνου,
εἰς σπλάγχν᾽ ἐχίδνης αὐτόχειρ βάψει ξίφος,
κακὸν μίασμ᾽ ἔμφυλον ἀλθαίνων κακῶι.
  Ἐμὸς δ᾽ ἀκοίτης, δμωίδος νύμφης ἄναξ,
✦ Ζεὺς Σπαρτιάταις αἱμύλοις κληθήσεται,
τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών.
L2[I] οὐ μὴν ἐμὸν νώνυμνον ἀνθρώποις σέβας
© ἔσται, μαρανθὲν αὖθι ληθαίωι σκότωι.
ναὸν δέ μοι τεύξουσι Δαυνίων ἄκροι
Σάλπης παρ᾽ ὄχθαις, οἵ τε Δάρδανον πόλιν
ναίουσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν.
κοῦραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι,
τοὺς Ἑκτορείοις ἠγλαϊσμένους κόμαις,
μυρφῆς ἔχοντας σίφλον ἢ μῶμαρ γένους,
ἐμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας,
ἄλκαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων,
Ἐρινύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς
πεπαμέναι θρόνοισι φαρμακτηρίοις.
κείναις ἐγὼ δηναιὸν ἄφθιτος θεὰ
ῥαβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι.
  πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
τεύξω γυναιξὶν αὖθις, αἳ στρατηλάτην
ἀθεσμόλεκτρον, Κύπριδος ληιστὴν θεᾶς,
δαρὸν στένουσαι, κλῆρον εἰς ἀνάρσιον
πέμψουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων.
Λάρυμνα, καὶ Σπερχειέ, καὶ Βοάγριε,
καὶ Κῦνε, καὶ Σκάρφεια, καὶ Φαλωρίας,
καὶ Ναρύκειον ἄστυ, καὶ Θρονίτιδες
Λοκρῶν ἀγυιαί, καὶ Πυρωναῖαι νάπαι,
καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος Ἰλέως δόμος,

αὖθις δὲ κίρκοι, Τμῶλον ἐκλελοιπότες
Κίμψον τε καὶ χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτά.
καὶ νᾶμα λίμνης, ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ
κευθμῶνος αἰνόλεκτρον ἐνδαύει μυχόν,
Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰσεκώμασαν,
δεινὴν Λιγυστίνοισι τοῖς τ᾽ ἀφ᾽ αἵματος
ῥίζαν γιγάντων Σιθόνων κεκτημένοις
λόγχης ἐν ὑσμίναισι μίξαντες πάλην.
εἷλον δὲ Πῖσαν καὶ δορίκτητον χθόνα
πᾶσαν κατειργάσαντο τὴν Ὄμβρων πέλας
καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.
  λοῖσθος δ᾽ ἐγείρει γρυνὸς ἀρχαίαν ἔριν,
πῦρ εὗδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,
ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε Ῥυνδακοῦ ποτῶν
κρωσσοῖσιν ὀθνείοισι βάψαντας γάνος.
ἡ δ᾽ αὖθις οἰστρήσασα τιμωρουμένη
τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
πουρθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον ἠιόνα.
  πρῶτος μὲν ἥξει Ζηνὶ τῶι Λαπερσίωι
ὁμώνυμος Ζεύς, ὃς καταιβάτης μολὼν
σκηπτῶι πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά,
σὺν ὧι θανοῦμαι, κἂν νεκροῖς στρωφωμένη
τὰ λοίπ᾽ ἀκούσω ταῦθ᾽, ἃ νῦν μέλλω θροεῖν.
  ὁ δεύτερος δὲ τοῦ περασμένου κέλωρ
ἐν ἀμφιβλήστροις, ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην,
καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν, μολὼν L2[I]
χρησμοῖς Ἰατροῦ σὺν πολυγλώσσωι στρατῶι. ©
  Τρίτος δ᾽ ἄνακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος,
τὴν τευχοπλάστιν παρθένον Βραγχησίαν
παραιολίξας βῶλον ἐμπεφυρμένην
νασμοῖς ὀρέξαι τῶι κεχρημένωι δάνος
σφραγῖδα δέλτωι δακτύλων ἐφαρμόσαι,
Φθειρῶν ὀρείαν νάσσεται μοναρχίαν.
τὸν πρωτόμισθον Κᾶρα δηιώσας στρατόν.
ὅταν κόρη κασωρὶς εἰς ἐπείσιον
χλεύην ὑλακτήσασα, κηκσάσηι γάμους
νυμφεῖα πρὸς κηλωστὰ καρβάνων τελεῖν.
  οἱ δ᾽ αὖ τέταρτοι τῆς Δυμαντείου σπορᾶς,
Λακμώνιοί τε καὶ Κυτιναῖοι Κόδροι.
οἳ Θίγρον οἰκήσουσι Σάτνιον τ᾽ ὄρος,
καὶ χερσόνησον τοῦ πάλαι ληκτηρίαν
θεᾶι Κυρίται πάμπαν ἐστυγημένον.
τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμπουρίδος
τοκῆος, ἥτ᾽ ἀλφαῖσι ταῖς καθ᾽ ἡμέραν
βούπειναν ἀλθαίνεσκεν ἄκμαίαν πατρός,
ὀθνεῖα γατομοῦντος Αἴθωνος πτερά.
  ὁ Φρὺξ δ᾽ ἀδελφὸν αἷμα τιμωρούμενος,
πάλιν τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα
τοῦ νεκροτάγου, τὰς ἀθωπεύτους δίκας
φθιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀστεργεῖ τρόπωι.

Lycophron Alexandra

δάμαρτα Κρήτης Ἀστέρωι στρατηλάτηι.
οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν ἀντ' ἴσων ἴσα
λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν Τεύκρωι στρατὸν
καὶ σὺν Σκαμάνδρωι Δραυκίωι φυτοσπόρωι
εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον,
σμίνθοισι δηρίσοντας, ὧν ἀπὸ σπορᾶς
ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος,
γήμας Ἀρίσβαν Κρῆσσαν εὐγενῆ κόρην.
καὶ δευτέρους ἔπεμψαν Ἄτρακας λύκους
ταγῶι μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην.
δρακοντοφρούροις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς.
ὃς εἰς Κύταιαν τὴν Λιβυστίνην μολών,
καὶ τὸν τετράπηνην ὕδρον εὐνάσας θρόνοις.
καὶ γυρὰ ταύρων βαστάσας πυριπνόων
ἄροτρα, καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας.
οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἐρράου σκύλος,
ἀλλ' αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα,
τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,
εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο,
φθογγὴν ἐδώλων Χαονιτικῶν ἄπο
βροτησίαν ἱεῖσαν, ἔμπαιον δρόμων.
πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρύσας
καὶ φασγάνου ζωστῆρα καὶ ξίφος πατρός.
✦ ὁ Φημίου παῖς, Σκῦρος ὧι λυγροὺς τάφους
κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ ῥοιζουμένων
πάλαι δοκεύει τὰς ἀταρχύτους ῥιφάς,
σὺν θηρὶ βλώξας τῶι σπάσαντι δηίας
Μύστηι Τροπαίας μαστὸν εὔθηλον θεᾶς,
ζωστηρουκλέπτηι, νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν,
στόρνην τ' ἀμέρσας καὶ Θεμισκύρας ἄπο
τὴν τοξόδαμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν.
ἧς αἱ ξύναιμοι παρθένοι Νεπτουνίδος.
Ἔριν λιποῦσαι, Λάγμον, ἠδὲ Τήλαμον,
καὶ χεῦμα Θερμώδοντος Ἀκταῖόν τ' ὄρος,
ποινὰς ἀθέλκτους θ' ἁρπαγὰς διζήμεναι,
ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκύθας
ἵππους, ὁμοκλήτειραν ἱεῖσαι βοὴν
Γραικοῖσιν ἀμνάμοις τε τοῖς Ἐρεχθέως.
καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθηθαν δορί,
τοὺς Μοψοπείους αἰθαλώσασαι γύας.
Πάππος δὲ Θρήικης οὑμὸς αἰστώσας πλάκα
χώραν τ' Ἐορδῶν καὶ Γαλαδραίων πέδον,
ὅρους ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς,
στερρὰν τραχήλωι ζεῦγλαν ἀμφιθεὶς πέδαις,
ἀλκῆι νέανδρος, ἐκπρεπέστατος γένους.
ἡ δ' ἀντὶ τούτων τάρροθον βοηλάτην
τὸν ἐξάπρυμνον, στέρφος ἐγχλαινούμενον,
στείλασα, λίστροις αἰπὺν ἤρειψεν πάγον,
τὸν ἡ παλίμφρων Γοργὰς ἐν κλήροις θεῶν
καθιερώσει, πημάτων ἀρχηγέτις.

ὑμεῖς ἐμῶν ἕκατι δυσσεβῶν γάμων,
ποινὰς Γυγαίαι τίσετ' Ἀγρίσκαι θεᾶι,
τὸν χιλίωρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον
πάλου βραβείαις γηροβοσχοῦσαι κόρας.
αἷς ἀκτέριστος ἐν ξένηι ξέναις τάφος
ψάμμωι κλύδωνος λυπρὸς ἐκκλυσθήσεται,
ὅταν ἀκάρποις γυῖα συμφλέξας φυτοῖς
Ἥφαιστος εἰς θάλασσαν ἐκβράσσηι σποδὸν
τῆς ἐχ λόφων Τράρωνος ἐφθιτωμένης.
ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμέναις ἴσαι
Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἵξονται γύας,
λαθραῖα κἀκκέλευθα παπταλώμεναι,
ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους
λιταῖς Σθένειαν ἱκέτιδες γουνούμεναι.
θεᾶς δ' ὀφελτρεύσουσι κοσμοῦσαι πέδον.
δρόσωι τε φοιβάσουσιν, ἀστεργῆ χόλον
ἀστῶν φυγοῦσαι. πᾶς γὰρ Ἰλιεὺς ἀνὴρ
κόρας δοκεύσει, πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων,
ἢ φάσγανον κελαινόν, ἢ ταυροκτόνον
στερρᾶν κύβηλιν, ἢ Φαλακραῖον κλάδον.
μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.
δῆμος δ' ἀνατεὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει,
τεθμῶι χαράξας, τοὐπιλώβητον γένος.
ὦ μῆτερ, ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος
ἄπυστον ἔσται, Περσέως δὲ παρθένος
Βριμὼ Τρίμορφος θήσεταί σ' ἐπωπίδα
κλαγγαῖσι ταρμύσσουσαν ἐννύχοις βροτούς,
ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρυνθίας
δείκηλα μὴ σέβουσι λαμπαδουχίαις,
θύσθλοις Φεραίαν ἐξακεύμενοι θεάν.
ψευδήριον δὲ νησιωτικὸς στόνυξ
Πάχυνος ἕξει σεμνὸν ἐξ ὀνειράτων
ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον
ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν ἐκτερισμένης·
ὃς δὴ παρ' ἀκταῖς τλήμονος ῥανεῖ χοάς,
τριαύχενος μήνιμα δειμαίνων θεᾶς,
λευστῆρα πρῶτον οὕνεκεν ῥίψας πέτρον
Ἅιδηι κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται.
σὺ δ', ὦ ξύναιμε, πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενὸς
στερχθείς, μελάθρων ἕρμα καὶ πάτρας ὅλης,
οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα φοινίξεις φόνωι
ταύρων, ἄνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνων
πλείστας ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενος.
ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα
τὴν ἐξόχως Γραικοῖσιν ἐξυμνημένην,
ὅπου σφε μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος
τὴν πρόσθ' ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρωι
ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
τὰς παιδοβρώτους ἐκφυγοῦσ' ὁμευνέτου
θοίνας ἀσέπτους, οὐδ' ἐπίανεν βορᾶι

L3[O]
©

νηδύν, τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον.
ἐν γυιοκόλλοις σπαργάνοις εἰλημμένων,
τύμβος γεγὼς Κένταυρος ὠμόφρων σπορᾶς.
νήσοις δὲ μακάρων ἐγκατοικήσεις μέγας
ἥρως. ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων,
ὅπου σε πεισθεὶς Ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς
χρησμοῖς Ἰατροῦ Λεψίου Τερμινθέως
ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων ἀνειρύσας
ἄξει Καλύδνου τύρσιν Ἀόνων τε γῆν
σωτῆρ', ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτηι στρατῶι
πέρθοντι χώραν Τηνέρου τ' ἀνάκτορα.
κλέος δὲ σὸν μέγιστον Ἐκτήνων πρόμοι
λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.
  Ἥξει δὲ Κνωσσὸν κἀπὶ Γόρτυνος δόμους
τοὐμὸν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος
ἔσται στρατηγῶν οἶκος. οὐ γὰρ ἥσυχος
πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν ἐλᾶι,
Λεῦκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας.
ψυδραῖσιν ἔχθραν μηχαναῖς ἀναφλέγων.
ὃς οὔτε τέκνων φείσετ', οὔτε συγγάμου
Μήδας δάμαρτος, ἠγριωμένος φρένας,
οὐ Κλεισιθήρας θυγατρός, ἧς πατὴρ λέχος
θρεπτῶι δράκοντι συγκαταινέσει πικρόν.
✦ πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῶι κτενεῖ,
λώβαισιν αἰκισθέντας Ὀγκαίου βόθρον.
L3[I]
©
  Γένους δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὖθις κλέος
μέγιστον αὐξήσουσιν ἄμναμοί ποτε,
αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντες στέφος,
γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν
λαβόντες. οὐδ' ἄμνηστον, ἀθλία πατρίς.
κῦδος μαρανθὲν ἐγκατακρύψεις ζόφωι.
τοιούσδ' ἐμός τις σύγγονος λείψει διπλοῦς
σκύμνους λέοντας, ἔξοχον ῥώμηι γένος,
ὁ Καστνίας τε τῆς τε Χοιράδος γόνος,
βουλαῖς ἄριστος, οὐδ' ὀνοστὸς ἐν μάχαις.
ὃς πρῶτα μὲν Ῥαίκηλον οἰκήσει μολών,
Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα καὶ Λαφυστίας
κερασφήρους γυναῖκας. ἐκ δ' Ἀλμωπίας
παλιμπλανήτην δέξεται Τυρσηνία
Λιγγεύς τε θερμῶν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν,
καὶ Πῖσ' Ἀγύλλης θ' αἱ πολύρρηνοι νάπαι.
σὺν δέ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατόν,
ὅρκοις κρατήσας καὶ λιταῖς γουνασμάτων
νάνος, πλάναισι πάντ' ἐρευνήσας μυχὸν
ἁλός τε καὶ γῆς. σὺν δὲ δίπτυχοι τόκοι
Μυσῶν ἄνακτος, οὗ ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ
γνάμψει θέοινος, γυῖα συνδήσας λύγοις,
Τάρχων τε καὶ Τυρσηνός, αἴθωνες λύκοι,
τῶν Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων.
ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη, κιχὼν,
τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,
μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων.
κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων
ὑπὲρ Λαρίνου Δαυνίου τ' ὠικισμένην,
πύργους τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονὰς
συὸς κελαινῆς, ἣν ἀπ' Ἰδαίων λόφων
καὶ Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται,
ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων·
ἧς καὶ πόλει δείκηλον ἀνθήσει μιᾶι
χαλκῶι τυπώσας καὶ τέκνων γλαγοτρόφων.
δείμας δὲ σηκὸν Μυνδίαι Παλληνίδι,
πατρῶι' ἀγάλματ' ἐγκατοικιεῖ θεῶν.
ἃ δή, παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα
καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
σὺν τῶι γεραιῶι πατρὶ πρεσβειώσεται,
πέπλοις περισχών, ἦμος αἰχμηταὶ κύνες,
τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλωι,
τούτωι μόνωι πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων
λαβεῖν ὃ χρήιζει κἀπενέγκασθαι δάνος.
τῶι καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθείς,
τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν
ἐν ὀφιτέκνοις ὀλβίαν δωμήσεται,
τύρσιν μακεδνὰς ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας
Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον Αἰήτην μέγαν.
λίμνης τε Φύρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ
Τιτώνιόν τε χεῦμα, τοῦ κατὰ χθονὸς
δύνοντος εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βάθη.
Ζωστηρίου τε κλιτύν, ἔνθα παρθένου
στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον,
γρώνωι βερέθρωι συγκατηρεφὲς στέγης.
τοσαῦτα μὲν δύστλητα πείσονται κακὰ
οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες αἰστώσειν πάτραν.
  τί γὰρ ταλαίνηι μητρὶ τῆι Προμηθέως
ξυνὸν πέφυχε καὶ τροφῶι Σαρπηδόνος,
ἃς πόντος Ἕλλης καὶ πέτραι Συμπληγάδες
καὶ Σαλμυδησὸς καὶ κακόξεινος κλύδων,
Σχύθαισι γείτων, καρτεροῖς εἴργει πάγοις,
λίμνην τε τέμνων Τάναϊς ἀκραιφνὴς μέσην
ῥείθροις ὁρίζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς
χίμετλα Μαιώταισι θρηνοῦσιν ποδῶν.
ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες,
οἱ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην
Λέρνης ἀνηρείψαντο, φορτηγοὶ λύκοι,
πλᾶτιν πορεῦσαι κῆρα Μεμφίτηι πρόμωι,
ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἦιραν ἠπείροις διπλαῖς.
αὖθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἁρπαγῆς
Κουρῆτες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι
ζητοῦντες, αἰχμάλωτον ἤμπρευσαν πόριν
ἐν ταυρομόρφωι τράμπιδος τυπώματι
Σαραπτίαν Δικταῖον εἰς ἀνάκτορον